

Danas

INTERNACIONALNI
DŽEZ FESTIVAL
NIŠVILLE®
2011

od 10. do 15. avgusta

Večeras ponovo „kreće parobrod“, ne velikim Misisipijem, već jedva rekom - Nišavom. Počinje Nišvil 2011, internacionalni džez festival za koji se, sve manje stidljivo, može čuti da se „ugurao“ među velike festivale Starog kontinenta.

Na *River stejdžu*, u amfiteatru na Nišavskom keju, kod spomenika Šabanu Bajramoviću, bend Darka Rundeka, *Diksilend bend Teteven* i *Šaban Bajramović tribjut bend* večeras će odati poštu ovom kralju romske muzike kroz besplatnu svirku za njegove i njihove fanove. Mada je planirano da program na *River stejdžu* traje četiri dana, zbog nezainteresovanosti sponzora i nevladinih romskih organizacija biće ga samo večeras. Poziv

**Dobrodošli
na Nišvil u Nišu,
tako lep i tako
blizu**

da prisustvuju omažu upućen je svim „Šabanovim prijateljima“ koji su novčano pomogli podizanje spomenika: Esmi Redžepovoj, Goranu Paskaljeviću, Goranu Bregoviću, Zoranu Živkoviću, Nebojši Bradiću, Ljubiši Samardžiću, aktuelnom gradonačelniku Niša Milošu Simonoviću.

Program festivala trajeće do 15. avgusta, a džez sa Nišvila biće „izvezen“ i u Bjeljino (9. avgusta), Novi Sad (10. avgusta) i Beograd (15. avgusta). Na festivalu će nastupiti oko 400 izvođača iz više od 20 zemalja. Među njima će biti i jedan Tom Herel (Harrell), te Slaj i Robi (Sly & Robbie), Čiko Frimen (Chico Freeman), Milčo levijev (Milcho Leviev),

Stenli Džordan (Stanly Jordan), Hans i Kendi Dolfer (Candy Dulfer), Mango Džeri (Mungo Jerry), Džeki Rajan (Jackie Ryan), Lari (Larry) Vučković... Džezeri će muzicirati na nekoliko lokacija u Tvrđavi, kao i ispred Tržnog centra *Kalča*, gde će svakoga dana moći da se uživa u uličnoj svirci. Očekuje se da kroz Tvrđavu i Niš tokom džez hepeninga prođe više od stotinu hiljada posetilaca iz zemlje, regiona i sveta. A sami muzičari već su mnogo puta umeli da laskaju ovakvoj - brojnoj, glasnoj i razigranoj publici, nazivajući je „čudesnom“, čak „najboljom na svetu“, valjda zbog njene nehajne smelosti da ne bude akademski umrtvljena, već vitalna, temperamentna i samosvojna.

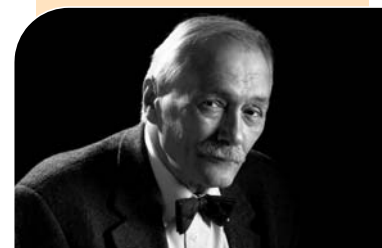
Što bi rekli reklamožderi: Dobrodošli na Nišvil u Nišu, tako lep i tako blizu.

Tom Harrell
nagrada Car Konstantin za
ukupni doprinos džezu

Sly Dunbar & Robbie Shakespeare
nagrada Šaban Bajramović
za fuziju džeza sa drugim
muzičkim pravcima

Mihailo Miša Blam
nagrada Nišvila za životno delo

SREDA, 10. avgust 2011.

broj 5063, godina XV

cena **30 din, 20 den, 1 KM**
0.5 EUR (CG), 5 kuna, 1.2 EUR (GR)

www.danas.rs

ISSN 1450-538X

DDOR GARANT a.d.
Member of Prva Group

Друштво за управљање добровољним пензијским фондом а.д.
Београд, Маршала Бирјузова 3-5
Телефон: 011 30 36 142
www.garant-penzije.eu, info@garant-penzije.eu

Предности приватне пензије:

- може се примати већ са навршене 58 године живота
- наследна је
- увек знате, сходно висини уплата, колика је пројектована пензија.

И Вашој кући можемо пружити услугу додатних пензија, доказујући да смо достојан партнер, као што смо партнери бројним другим компанијама.

ZVANIČNI
PROGRAM

ČETVRTAK, 11. AVGUST

■ Žar bend (Srbija), Chico Freeman & Milcho Leviev Band (SAD/Bugarska/Svajcarska), Dino Rangel Trio (Brazil), Jive Aces (Velika Britanija), Sly Dunbar & Robbie Sheekspare Band Ft. Junior Reid (Jamajka), Traktorkestar (Svajcarska);

PETAK, 12. AVGUST

■ Elina Duni Quartet (Albanija/Svajcarska), Yoni Vidal & Estrellas (Španija/Belgija), Larry Vucković Trio i Jackie Ryan (SAD), Ivan Ilić Trio (Srbija/Španija), Stanley Jordan Trio (SAD), Robert „Lonesome Bob“ Tilly i Pan Band (Srbija);

Earth & Sky Stage (Tvrđava) od 19.30 sati

SUBOTA, 13. AVGUST

■ Ondrej Stveracek Quartet (Češka), Saransk Big Band and Oleg Kireyev (Rusija), Maya Nova Trio Ft. Rick Margitza (Bugarska/SAD), Motiff (Norveška), Miško Plavi, Vasil Hadžimanov i Srdan D. Ft. Len Kovačević (Srbija);

NEDELJA, 14. AVGUST

■ Milo Suchomel Band (Slovačka), Down Home (Španija/Poljska/Srbija), Tom Harrel Quintet (SAD), Voice of Nature (Velika Britanija/Hrvatska), Hans Duffer Band Ft. Candy Duffer (Holandija), Zemlja Gruva (Srbija).

„IZVOZ“ NIŠVIL DŽEZA

■ **Nišvil u Bijeljini** (u saradnji sa Turističkom organizacijom SO Bijeljina), plato kod hotela Drina, 9. avgusta - Traktorkestar (Svajcarska), Eyot (Niš);
■ **Nišvil u Novom Sadu** (u saradnji sa Muzičkom omladinom Novog Sada), Sinagoga, 10. avgusta - Larry Vucković Trio and Jackie Ryan (SAD), Vokalni oktet Konstantin (Niš);
■ **Nišvil u Surčinu** (u saradnji sa GO Surčin, u okviru Bojičskog kulturnog leta), Letnja pozornica u Bojičskoj šumi, 15. avgusta - Hans Duffer Band Ft. Candy Duffer (Holandija), Voices of Nature (Velika Britanija/Hrvatska).

NIŠVILLE sreda, 10. avgust 2011 | DANAS

River Stage (Otvoreni
amfiteatar na Nišavskom
keju) od 20 sati

SREDA, 10. AVGUST

■ Šaban Bajramović Tribute Band (Srbija), Rundek Cargo Trio (Francuska), Dixie Band Teteven (Bugarska).

Open Stage (kod Galerije Paviljon u Tvrđavi) od 11. do 14. avgusta u 19 sati

■ Majamisty Trio (Srbija, Novi Sad), Yoni Vidal & Estrellas (Španija), Gathering Point (Bugarska), Moraitika (Novi Sad), Dixie Band Teteven (Bugarska), Traktorkestar (Svajcarska), Fish in Oil (Beograd), Ivan Ilić Trio (Srbija/Španija), Rista Trajković Band (Niš), Frame Orchestra (Novi Sad), StuP (Niš), Miloš Krstić Blues Band (Niš) + nastupi pijanista uz neme filmove.

PRATEĆI
PROGRAM

**Matine Stage (ispred Tržnog
centra Kalča) od 11.
do 14. avgusta u 12 sati;
Movie Stage (kod Salona 77
u Tvrđavi) od 11. do 14.
avgusta u 19 sati;**

IZLOŽBE

■ Serbian Soul, Bre - izložba fotografija Ivana Grlića u galeriji Paviljon u Tvrđavi, od 10. avgusta u 18 sati;

■ Prezentacija izložbe Dragana Tasića „Koncertne fotografije - Blue Cry“ postavljene u Galeriji Art 55, Press centar 11. avgusta u 18 sati.

PROMOCIJE KNJIGA

■ „Autobiografija“, Majlis Dejvis i Kvinski Trup, prevod Mimice Petrović Radovanović (Utopija, Beograd) - 12. avgusta u 18 sati (Press centar);
■ „Jazz u Srbiji: 1927-1944“, Mihailo Miša Blam (Stubovi kulture, Beograd), 13. avgusta u 18 sati (Press centar).

BUMERANG lokalpatriotizma

U svim, osim jednoj priči, Ivan Blagojević nas vodi kroz svoje remek-delo, svoj Nišvil, beležeći određene situacije, i dobre i loše, i ostavljajući tako za kasnije istraživačke dragocene zapise o istoriji najuspešnijeg džez festivala na ovim prostorima. I ma koliko da se čini da je dobri Blagojević ponekad inklinirao megalomanskim poduhvatima, kasnije realizacije raznih programa pokazale su da je, nesumnjivo, bio u pravu. Sumnjam da bi bilo moguće da se od Ivana dobije razumno objašnjenje ako mu se postavi pitanje: zašto on to sve radi? Ove njegove priče, ipak, daju deo odgovora: lični odnos i potreba prema gajenju kulture, nesumnjiva ljubav prema svome gradu i procena da se ne sme dozvoliti vladanje provincijske i varošanske psihologije (ja bih to nazvao psihijatrije), piše Miša Blam u recenziji za knjigu *Bumerang lokalpatriotizma*.

Knjiga je zbirka blogova direktora Nišvila Blagojevića, kao VIP blogera B92, u kojoj iznosi romansirana i anegdotska sećanja i hronologiju u vezi sa pojedinim ljudima, Nišem, kulturom, životom, a pre svega - Nišvilom. Recenzenti knjige su i književnik i dobitnik *Ninove nagrade* Zoran Čirić (alias Magični Čira) i Milan Jovanović (alias Strongmen), inače blogger, kolumnista, pisac i dva puta svetski prvak u „najačšem sportu“, powerliftingu. *Bumerang lokalpatriotizma* je u pripremi i uskoro bi trebalo da se pojavi u izdanju beogradske kuće *Mono i Manjana*.

IVAN BLAGOJEVIĆ: Kako se ugurati među najbolje festivale u Evropi

MILOŠ SIMONOVIĆ: Grad prepoznaje međunarodni ugled Nišvila

Nišvil je odavno prešao granice lokalnog festivala, i pošto je pre dve godine i *Ministarstvo kulture* proglasilo ovaj festival manifestacijom od nacionalnog značaja, očigledno je postao jedan od najpoznatijih brendova Niša. Ne postoji više ni jedan ljubitelj ove vrste muzike, niti i jedan diplomatski predstavnik u našoj zemlji koji nije čuo za Nišvil, što dokazuje da festival ne promovise samo gradske, već i nacionalne kulturne potencijale. Grad Niš je prepoznao značaj i međunarodni ugled te manifestacije, tako da nastojimo da podrškom u materijalnom i organizacionom smislu, stalnim ličnim kontaktima sa organizacijom, doprinesemo da on svake godine bude još kvalitetniji nego prethodne - kaže gradonačelnik Niša, Miloš Simonović.

PREDRAG MARKOVIĆ: Povezivanje kulture i turističke privrede

Džez festival u Nišu i pozorišni festival u Smederevu, sa dugom tradicijom, sjajni su primeri povezivanja kulturne i turističke privrede. Čitav niz kvalitetnih manifestacija različitog karaktera, od umetničkog stvaralaštva, do onih koji pomažu očuvanju materijalnog i nematerijalnog nasleđa, u fokusu su odluke Ministarstva kulture, informisanja i informacionog društva da ih sufinansira. Zbog toga su lično otvorili ove manifestacije, kao što sam to nedavno učinio na 17. međunarodnoj smotri narodnog izvornog stvaralaštva „Mostovi Balkana 2011“ u selu Jabuka kod Prijepeja ili 16. međunarodnoj koloniji umetničke keramike u Zlakuši kod Užica. Pomenute manifestacije već su postale i turistička atrakcija za visokim umetničkim nivoom i prestižom u regionu - kaže ministar kulture u Vladi Srbije Predrag Marković.

Nišvil je najposećeniji džez festival na jugoistoku Evrope. On je i veliki evropski džez festival po marketingu i popularnosti, ali još uvek ne i po budžetu i hedlajnerima. Za veliki evropski festival, sa stotinama velikana svetske džez scene, budžet ne sme biti ispod milion evra. Naravno, Nišvil to nema, ali se, ipak, neka „ugurao“ među velike festivale. Čini mi se, ponajviše zahvaljujući publici. Uspeli smo najpre da odnegujemo 800 ljudi iz Doma Vojске, onda su se oni preselili na Letnju pozornicu, pa na livade u Tvrđavi, i privukli nove prijatelje da „pođu“ sa njima, te tako narastali zajedno sa prostorom na kojem se festival održava. Njihova fenomenalna reakcija na koncertima naišla je na povratnu reakciju, pa je danas nastup na Nišvilu veće zadovoljstvo za džez muzičare nego za samu publiku - kaže Ivan Blagojević, direktor internacionalnog džez festivala Nišvil.

POSEBNOST: Ipak, ove godine smo radili u nenormalnim uslovima, gorim nego ikad do sada, sa velikom finansijskom opstrukcijom, kao i nezainteresovanšću sponzora. Radili smo pomalo i u „zadnji čas“, neke stvari nismo mogli da predvidimo, recimo da će nam *Telekom*, sa kojim saradujemo već tri godine, otkazati sponzorstvo, i to meglom nedefinisano porekla. Pošto nismo imali vremena da „startujemo“ druge mobilne operatore, ponudili smo im *Last minute* sponzorstvo - budite sponzori Nišvila za jedan dinar, za koliko prodajete telefone. Nažalost, nisu nas shvatili ozbiljno, iako takva ponuda podrazumeva gomilu spotova na video bimbovima ili štampane materijale.

Novina ovogodišnjeg Nišvila je i što pored dva oficijelna, *Eart i Sky stejdža*, kao i besplatnih *Open i Movie stejdža*, uvodimo i besplatan *River stejdž*, kod spomenika Šabanu Bajramoviću u amfiteatru pored Nišave, kao i besplatni *Matine stejdž*, ispred Tržnog centra *Kalča*, koji je zapravo „ulična svirka“. Posebnost je i da će ove godine osim bendova svirati i pijanisti, na neme filmove. Džez sa Nišvila ćemo i ova puta „izvoziti“ u Beograd, odnosno Surčin, ali i u Bijeljini i u Novi Sad. Imaćemo prvi put i nagradu za najstarijeg svet-

skog impresarija - Aleksandra Živkovića, koji je u 80. godini i živi u Parizu. Prvi put ćemo dodeliti i nagradu *Car Konstantin* za ukupni doprinos džez muzici.

TVRĐAVA: Već za sledeću godinu planiramo još par stejdževa kako bi razigrali i oživeli celu Tvrđavu. Recimo, odlična lokacija je bedem sa desne strane sa kojom se vidi panorama grada. Ideja nam je da se i na *Letnjoj pozornici* „odigrava“ nešto, na primer *World Music stejdž*. I taj stejdž bi mogao biti besplatan. Želeli bi, zapravo, da napravimo što više besplatnih programa kako bi što više ljudi edukovali i „uvukli“ u priču, a oni postali ozbiljna publika, koja će sutra kupiti kartu. Jasno nam je da ćemo ubuduće sve više morati da se ponašamo tržišno. To znači - naša šansa je dolazak sve većeg broja stranaca, kojima neće biti problem da kupe ulaznice po ekonomskoj ceni.

STRANCI: Mislimo da već postoji prilično interesovanje inostrane publike jer je slava Nišvila prešla granice ove zemlje. Neke strane agencije, poput holandske *Time to travel*, uradile su solidnu promociju festivala i dovešće određeni broj turista. Posredstvom te agencije dobili smo, recimo, i polaznike *workshopa*, koji će držati većina naših hedlajnera, a koji će biti besplatan za polaznike, zahvaljujući gradonačelniku Niša Milošu Simonoviću, koji je pre par godina odlučio da ga finansira iz gradskih budžetskih rezervi. Naš *workshop*, zapravo, „ide“ u pravcu stvaranja džez akademije, a mnogi ljudi sa i oko festivala spremni su da u tome pomognu. Zašto bi mladi ljudi odlazili na studije u Grac kad mogu da dođu u Niš?

Takođe, na festival već godinama dolaze ljudi iz ex-yu republika. Naravno, trudićemo se da ih bude još više. Ove godine imamo i festivalaske volontere iz deset zemalja, među kojima su ex-yu države, kao i Švajcarska, Francuska, Nemačka, Grčka, Bugarska i Rumunija. Stigli su iz 67 gradova, a interesovanje je bilo duplo veće od broja koji na ovaj način možemo da uposlimo. Akreditovano je i oko 250 domaćih i stranih novinara, što je rekordni broj. Doći će takođe i novinarske ekipe iz deset zemalja specijalizovane za turizam.

TURIZAM: Nišvil je postao nezaobilazna manifestacija i u programu *Turističke organizacije Srbije*. Pominje se na sajmovima i prezentacijama svuda u svetu. O nedavno, u poslovnom centru Londona (City), na ekranu od 33 kvadratna metra, 70 puta dnevno emituje se turistički spot o Srbiji, u kojem su predstavljeni Nišvil, beogradski Beer fest i Sabor trubaca u Guči. Zovu me prijatelji iz celog sveta i uglavnom pitaju - koliko si to platio? Naravno, to ne košta ni jedan dinar ni festival ni grad. To je rezultat minulog rada, pa i zasluga za samopregorni trud u uslovima socrrealističkog razvoja kulture.

Takav rezultat je i posledica saradnje jednog grada, Niša, sa privatnom produkcijom. Mislimo da je Skupština grada donela pametnu odluku kad je 2005. prihvatila ponudu *Nišvil produkcije* da festival bude javna gradska manifestacija. Grad se lišio glupih i skupih formalnosti, birokratisanja i gomile troškova. Nema obavezu plaćanja zaposlenih, njihovog radnog staža, struje, telefona, goriva, a ima jedno domaćinsko poslovanje, uprkos tome što još uvek postoji sumnja u sve što je „privatno“, u meri da vam „nadležni“ u autorski honorar obračunavaju sve čega se sete ili proveravaju da li ste stranim izvođačima platili penzijsko-invalidsko osiguranje.

ZEMLJA I GRAD: Iz godine u godinu festival uspeva da raste i ma koliko bili skromni - „pronosi“ slavu grada i Srbije i napulju. Naravno, kad bi imali veći budžet, što je neophodno, uspebi bi da podignemo nivo hedlajnera i pratećih programa, kao i da promovise Niš i Srbiju u još nekim gradovima u regionu i svetu, što je namera politike „izvoza Nišvila“, od koje ne odustajemo. Imali smo solidnu saradnju sa ministrom Nebojšom Bradicom, a sadašnji ministar Predrag Marković doći će na otvaranje „Šabanovog *River stejdža*. *Ministarstvo kulture* je za festival izdvojilo četiri, umesto prošlogodišnjih tri miliona dinara. Na osnovu trogodišnjeg protokola koji smo pre dve godine potpisali sa njim, i koji je svojevrsno priznanje nacionalnog statusa Nišvila, ne moramo konkurisati za ta sredstva. Tako-

de, pošto smo javna gradska manifestacija, oslobođeni smo obaveze konkurisanja pred gradskim *Savetom za kulturu*. Grad je ove godine izdvojio 14 miliona dinara, kao i prošle. To je solidna suma koju je, čak, na vreme uplatio, uprkos udarima ekonomske krize. Grad i ministarstvo su naši veoma značajni partneri, pre svega po statusu. A da li su sredstva koja izdajuju nedovoljna za status festivala koji hoćemo i planiramo? Nedovoljna su.

SPONZORI: Međutim, Nišvil je imao sreće da su ga dve najvažnije privatizacije u Srbiji prepoznale kao partnera. Uspeli smo da „spojimo“ *NIS Gazprom Neft*, koji je naš zlatni sponzor i *Filip Moris internešnel*. NIS je sa nama treću, a sa *Filipom Morisom* saradujemo već sedmu godinu. Mada je prošle godine bilo zastoja u sponzorstvu, *Filip Moris* je ove godine ponovo značajnije pomogao festival. Upravo toj kompaniji Nišvil duguje što je izašao iz sale Doma Vojске i napravio jednu veliku priču. Sada nam nedostaje još samo jedan generalni sponzor.

PRAVI DŽEZ KLUB: Mislili smo da će u samom Nišu danas biti potpunog razumevanja za potrebu pravljenja brenda „Nišvil“. Pre nekoliko meseci uputili smo

zvanični zahtev Upravi za imovinu da nam ustupi zgradu starog *Oficirskog doma* za otvaranje *Džez kuće* - džez muzeja i kluba, koji bi funkcionisali tokom cele godine, sa redovnim programom i velikim domaćim i stranim muzičarima, što već postoji u razvijenim zemljama, koje programe takvih klubova mesecima unapred objavljuju u medijima i turističkim vodičima. Ali, dobili smo negativan odgovor. Neshvatljivo je da Niš, koji ima ovakav džez festival, nema bar jedan ozbiljan džez klub, a da sam festival nema stalni prostor. Zar ne bi bilo normalno da se u džez muzeju, recimo, vidi krevet Solomona Barka u kojem je spavao u vreme boravka na festivalu, ili muzički i drugi predmeti Šabana Bajramovića, ili fotografije nastupa svetskih muzičara u Nišu? Zar ne bi bilo normalno da imamo džez klub u kojem bi stalno nastupali svetski i domaći muzičari, ali i vežbali mladi bendovi?

Zašto, recimo, niški poslanici ne bi izvršili pritisak na Vladu Srbije da se nađe modus za finansiranje Nišvila - kakav je svojevremeno postojao za Guču, koji bi pomogao i realizaciju jedne ovakve ideje? Zar ne bi bilo normalno da Nišvil ima i svoju infrastrukturu, umesto da svake

Ivan Blagojević
Nišvil je postao
nezaobilazna
manifestacija i u
programu Turističke
organizacije Srbije

“

Frenk Lejsi, frontmen svetski priznatog benda Mingas dajnosti, posle nastupa u Nišu na koji je publika fantastično reagovala, kazao je:
„Ovo je najbolji festival na svetu!“ A čovek zna, obišao je sve svetske festivale.

Već za sledeću godinu planiramo još par stejdževa kako bismo razigrali i oživeli celu Tvrđavu. Želeli bismo, zapravo, da napravimo što više besplatnih programa kako bismo što više ljudi edukovali i „uvukli“ u priču, a oni postali ozbiljna publika, koja će sutra kupiti kartu.

godine „baca“ dvadesetak hiljada evra na iznajmljivanje tribina? Ili da bar ima svoje stolice, a ne da ih svake godine skupljamo po mesnim zajednicama i razvozimo po Tvrđavi? Sve to ozbiljni festivali imaju, dok smo mi, za sve ove godine, uspešli da kupimo samo ogradu, koju besplatno ustupamo i drugim kulturnim manifestacijama u gradu.

Jedna takva *Džez kuća* bila bi, sigurno, obavezna destinacija stranih turista, od kojih su mnogi za Niš čuli samo preko Nišvila. Koliko god mi nastojali da budemo skromni, to nam kažu ankete radene među mladim ljudima iz inostranstva. Oni ne znaju za *Radnički*, ne znaju ni da je car Konstantin rođen u Nišu, ali su čuli za Nišvil. Takav brend bi trebalo „prodati“, a paket bi činili ozbiljan festival, džez muzej i džez klub.

TA DIVNA PUBLIKA: Čini nam se da je jednu od najboljih promocija Nišvila kao brenda uradila Kendi Dolfer u Holandiji. Snimci Nišvila i njenog nastupa bili su i na nacionalnoj televiziji, tako da su različiti menadžeri, producenti, muzičari i publika prvi put videli kako u Nišu džez, koji je umetnička muzika, može da bude i spektakl. Džez muzičari uglavnom sviraju male, prilično zatvorene festivale, gde dolaze velika imena, ali i do hiljadu ljudi u publici. Za njih je doživljaj da vide kranove za snimanje, dinamične nastupe na dva stejdža bez nameštanja i proba, uzavrelu atmosferu i brojnu publiku koja igra, aplaudira, uživa...

Najveće priznanje doživljavamo kad nas izvođači zovu i sledeće godine sa pitanjem da li mogu ponovo da nastupe, što mi zaista ne praktikujemo. Sada smo napravili predsedan, sa nastupom Kendi Dolfer, koja je pre dve godine već svirala na festivalu. Ali, učinili smo to zato što njen ovogodišnji nastup sa ocem Hansom nije isti bend i ista muzika. To je daleko žesća i tvrda svirka - ima i DJ i MC ekipe - nego ondašnji nastup njenog benda. Biće to zanimljiva kombinacija pravog gruvanja i lepršavog stila koji Kendi neguje.

Ubedeni smo da će učesnici festivala i ove godine otići sa izuzetnim utiscima. Kako znamo? Pa, već smo mnogo puta doživeli da nam muzičari posle nastupa kažu da je ovo „najbolji festival na kojem su bili“ i sa „najboljom publikom koju su videli“. Frenk Lejsi (Frank Lacy), frontmen svetski priznatog benda *Mingas dajnosti* (*Mingus Dynasty*), posle nastupa na koji je publika fantastično reagovala, kazao je: „Ovo je najbolji festival na svetu!“ A čovek zna, obišao je sve svetske festivale.

www.ubb.ad.rs

**UBB
KREDITI**

• Gotovinski

• Potrošački

• Refinansiranje

• Kupovina automobila

• Medicinske usluge

UBB
UNIVERZAL BANKA A.D.
BEOGRAD

INFORMACIJE
0800 10 20 12
(besplatan poziv)

Misija u zaumnoj palanci

Piše:
Zoran Čirić

MIŠA BLAM: Festival svetskih razmera

NIŠVIL nesumnjivo ima dovoljno dugu tradiciju, i taj festival ne treba posmatrati kao nastavak nekadašnjeg Niškog džez festivala, koji je smrću Bate Anastasijevića, jednog od osnivača, pretao da postoji. Nekoliko godina kasnije, Ivan Blagojević osniva ovaj, danas poznat veliki i renomirani festival, pri KPGT, koji od početnih, skromnih i ne mnogo ambicioznih koraka veoma brzo dostiže visoke evropske, pa i svetske razmere. Pored toga, uspeva da se domogne i statusa „srpskog brenda“, čime biva uvršćen u muzički paket sa Gučom, Egzitom i Bir festom.

NIJE NA MENI da ocenjujem vrednost onih muzičkih festivala za koje niti sam zainteresovan, niti imam svoje kulturološke afinitete, ali ne mogu da pobegnem od svog balkanskog cinizma: 1. Guča - festival holesterola i sve nakaznije muzike, koja teško da može imati prefiks „narodna“; 2. Egzit - festival na kome se konstantno hapse dileri droge i narkomani, prema čemu imam neviđeni animozitet; 3. Bir fest - iako sam veliki ljubitelj piva, mučna mi je slika stalnih tuča i sličnih incidenata. Ničega od toga na Nišvilu. Toliko o „srpskim muzičkim brendovima“.

LIČNO SE NADAM da nisam dobio Nišvilsku nagradu za životno delo samo zato što sam od samog početka bio vezan za taj meni izuzetno drag festival. Iako se mogu pohvaliti sa dovoljnim brojem nagrada i priznanja, ova me nagrada čini posebno sretnim i ponosnim. Imam utisak da su kriterijumi za dobijanje ovog priznanja posebno oštri i visoki (raniji laureati: Duško Gojković, Bubiša Simić, Mirko Šouc i drugi).

BUĐUĆNOST kvalitetnog muzičkog miljea je u Srbiji nesumnjivo obezbeđena. Klasična muzika je, suprotno od svetskog dešavanja, ovde u usponu. Pojavio se sasvim pristojan broj kompozitora srednje i mlađe generacije koja ima šta da javi. Slična je slika i u drugim muzičkim žanrovima: džezu i komercijalnoj muzici. Ako izuzmemo velike i bogate svetske muzičke produkcije, teško će se čuti razlika u kvalitetu, porediši domaće sa evropskim stvaralaštvom. Već to me čini dovoljno srećnim i optimističnim.

Imati džez festival u Nišu, jednom velikom selu, jeste misionarska stvar. A očekivati da takav festival podrže i niški političari potpuno je zaumno i budalasto - oni ne samo da ne znaju šta je to, nego čak nikada nisu ni voleli svoj grad. U gradskoj vlasti bili su i jesu ljudi koji su lično nevaspitanje, neznanje i nekulturu „prebacili“ u javne funkcije, pokušavajući da od ličnog primitivizma, na koji su inače vrlo ponosni, načine pravila ponašanja u javnom životu. Mnogi od njih su i otišli iz Niša, a još moj pokojni otac je govorio - niko ko je otišao iz Niša za Beograd nije se vratio, niti išta učinio za svoj grad.

Uprkos tome, i uprkos takvim lokalnim političarima, iz svih garnitura i epoha, i njihovom odnosu prema kulturi, odnosno stvaranju bilo kakve umetničke tradicije u „njihovoj“ avliji - a svi dobro znamo da oni i ne veruju da „njihova avlija“ treba da ima čist obraz, ovde je uspeo da nikne džez festival. Prepredeni veteran trampe u kojoj se veliko ništa menja za malo *nešto*, Ivan B. odlučio je da zgrabi parče slave, koje mu bespogovorno i pripada - posle svega šta je uradio, i svega što je propustio da uradi.

Čovek koji je u najzabitiju, najodbojniju i najnekulturniju naseobinu u ovom delu planete uspeo da dovede (i kroz razdraganu publiku sprovede) takve dokazane džez veličine kao što su Džimi Kob (Jimmy Cobb), Beni Golson (Benny Golson), Donald Bird (Byrd), Rendi Breker (Randy Bracker), Roj Hargrou

(Roy Hargroove) i Mingas dajnosti, kao i domaće majstore poput Bore Rokovića, Duška Gojkovića, Stjepka Guta i Miše Blama - dakle, takav lik, ipak ne može biti običan menadžer niti estradni mešetar. Neko ko je organizovao (akcija razmera vojnih manevara u okolini *Bondstila*) jedini koncert „kralja soula“, Solomona Barka, koji je ikada održan u ovoj večno tranzicionoj, samoupravno šizofrenoj državi - možda zaslužuje orden, medalju i kolajnu. Ali, kad taj isti megaloman ubedi „ciganskog cara i srpskog kralja“ Šabana Bajramovića da prekine svoju beskraju partiju barbuta i nastupi na džez festivalu (!?) - e, takav je zreo ili za *Toponicu* ili za istureno odeljenje u *Zabeli*.

Baš zato što je imao nemale ambicije da spoji profit i kulturološku misiju - *radno je drugovao* sa različitim glavonjama i garniturama iz ovdašnjeg političkog establišmenta. Ruku na srce, niški (a i oni prestonički) veziri, kalifi i sultančići prečesto su mu darivali čekove bez pokrića i virtuelno sponzorstvo, tako da je iskusni lovac i samotnjački vuk skontao gde je radost a gde je čemer. Sa svom tom nemilosrdnom „vojskom spasa“ vojevao je Privatnik Blagojević, kao kroz zajebanciju, uz „drugarsko cenjkanje“ oko rolne toalet papira; opušteno se, kao, prilagođavao njihovim bahatim zahtevima, a opet nije dozvolio da njegovom festivalu navuku *uniformu podobnosti* koja bezličnu sterilnost znači.

Kako su vreme i poslovi odmicali, sve češće mi se javljalo osećanje da moj stari

saradnik i saborac zapravo priželjkuje da mu - konačno! - svi ti „kolegijalni“ kalkulanti, špekulanti, muvatori, munjdjaroši, muljatori i ostali legalistički reketaši izađu otvoreno na crtu. Kao da se umorio od providnih a mutnih taktika, i pregovora ispod stola, ispod ruke, ispod guzice - svih tih budalastih lagarija koje su, valjda, imale (partijski?) zadatak da simuliraju rogovski rat u ime „kulture politike“ grada!

Može li se više od ovoga? Pa, ko mnogo veruje u odgovore moraće da pita Djuka Elingtona, Dizija Gilespija ili Bili Holidej... Jebote, ko bi rekao da će nekadašnji trgovac južnim voćem, puževima i dimljenim pečenicama jednoga dana zaslužiti ovakve Anđele Zaštitnike?!? Dobro, evo, priznajem: i pored svih zajebancija i nesporazuma koje sam imao s njim, kod Ivana mi se oduvek dopadao njegov nehajni ali odlučni ateizam. Budući da je rođen 7. januara, u slami seoske udžerice, kad god bih mu povodom *Božića* rekao ono *Hristos se rodi*, odgovarao mi je sa blago mučeničkim uzdahom: *Vaistinu se rodih*.

Pa me posle pitajte zašto sam sarađivao tolike godine sa takvim čovekom, koristeći ga kao „građu“ za stvaranje junaka i antijunaka u više mojih priča i romana.

„Džunglovača“ će ostati i kada sve pare budu popijene!

Autor (alias Magični Čira) je nagrađivani pisac, potpisnik davnašnje knjige priča „Nišvil“

Знамо Вас од кад сте се родили... кад су Вам слали новац на море... и пакете у војску...
знамо Вам пса чувара и да правите добру кафицу... Знамо кад сте се оженили...
кад сте добили на наградној игри... када смо донели прву пензију... знамо када је било добро...
и кад сте знали за боље дане... Знамо да сте стално на Скајпу... да је она у Америци...
знамо да волите Дискавери... да никада немате времена... и да је лакше платити преко нета...
знамо да је боље са картицама... и знамо да имате одличну пословну идеју.
Знамо да је важно, знамо да је хитно. Знамо да ћемо увек бити ту.

Ко-вас-познаје-боље-од-нас?

